

Declaratia Drepturilor Copilului Nenascut

Data la Congresul Mondial Provita de la Oslo, 10-13 mai 1990

Introducere

Pentru ca Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor, celor vazute si nevazute, si pentru ca i-a investit pe toti oamenii cu o demnitate inerenta din momentul creatiei, a conceperii lor, adica din momentul fecundarii in sau in afara panteceului matern, participantii la acest Congres se declara oficial unanim de acord cu urmatoarele:

Articolul 1

Aceasta Declaratie intelege prin "copil nenascut" omul, oricare ar fi el, procreat pe cale naturala sau artificiala, in sau in afara panteceului matern, inainte ca el sau ea sa se fi nascut.

Articolul 2

Partenerii acestei Declaratii vor sa respecte si ocroteasca drepturile mentionate in aceasta declaratie pentru orice copil nenascut, fara discriminare de rasa, culoare a pielii, sex, limba, religie, optiuni politice, vedere asupra lumii, specific national, etnic sau social, proprietate sau alt statut, care se refera la parintii nenascutului sau tututorii sai.

Articolul 3

Partenerii acestei Declaratii vor lua masurile eficiente necesare in vederea ocrotirii copilului impotriva oricarei operatiuni stiintifice sau nestiintifice care ar afecta sanatatea, dezvoltarea si buna stare a nenascutului in pericol.

Articolul 4

Partenerii acestei Declaratii doresc sa asigure nenascutului toate drepturile de care se bucura tot restul oamenilor, mai ales dreptul innascut la viata si ocrotire, care se afla ancorate in "Declaratiile O.N.U.", in stipularile tuturor declaratiilor asupra drepturilor omului, in "Conventiile Internationale asupra Drepturilor Omului", in "Declaratia drepturilor nenascutului de la Geneva - 1924", in "Declaratia privind drepturile copilului" din 1988.

Articolul 5

Partenerii Declaratiei se angajeaza sa lucreze in favoarea celor mai impotante drepturi ale copilului nenascut, subliniind necesitatea de a da pondere si cadru de amanunt prin legiferari judicioase acelei bio-jurisdictii a "Declaratiei Federatiei Medicale Mondiale de la Geneva", 1948, dupa text actual dimpreuna cu principiile si regulile privind experimentarile asupra omului, asa cum au fost stipulate la Helsinki in anii 1964 si 1975.

Articolul 6

Partenerii acestei Declaratii recunosc dreptul inerent al nenascutului de a trai, si se vor stradui sa sprijine supravietuirea si dezvoltarea copilului dupa toate puterile lor.

Articolul 7

Partenerii Declaratiei se angajeaza a incuraja sau a sustine o jurisdictie care sa interzica urmatoarele agresiuni medicale sau nemedicale asupra omului din momentul conceperii sale:

- a) clonarea
- b) transferarea unui pre-embriion sau embriion catre altceva decat o mama umana
- c) selectia sexului
- d) ectogeneza
- e) avort provocat
- f) folosirea unor feti umani spre transplant in locul unora care au murit de moarte buna, sau au fost avortati spontan.
- g) alte interventii daunatoare, neterapeutice asupra pre-embriionului, embriionului sau foetusului uman.

Articolul 8

Partenerii acestei Declaratii sunt de parere ca un nenascut care sufera de boli congenitale sau de alt soi, nu trebuie expus unei interventii care ar insemna un impediment pentru dezvoltarea sa.

Articolul 9

Partenerii acestei Declaratii sprijina toate contributiile stiintifice care se ocupa de buna grija a nenascutului si aplicatiile lor clinice.

Articolul 10

Orice copil nenascut are dreptul la un specific natural de graviditate si la o dezvoltare pe masura si are dreptul de a fi nascut.